

gamle, men Forholdet var alligevel blevet det samme, han vilde aldrig være blevet populær i Forhold til den jævne Befolkning, hvis Børn han skal undervise. Nu har man altsaa slaaet af paa dette, og det er jeg glad for. Det glædede mig ogsaa, at det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen er paa det rene med, at det er at komme ind paa Afveje, og at man her skal tage sig i Agt. Det er ganske rigtigt, hvad den højt-ærede Minister sagde ved Fremsættelsen af det foreliggende Lovforslag, at der havde været to Strømninger i Rigsdagen og ude i Befolkningen, der havde staaet imod hinanden og havde forhindret en ordentlig Løsning af Spørgsmaalet om en anden Læreruddannelse end den, vi hidtil har haft. Nogle har ment, at man skulde skærpe Fordringerne ved Optagelsen til Seminariet, og andre har ment, at man skulde indføre en 4-aarig Uddannelse i Stedet for den nuværende 3-aarige. Den ærede Minister sagde ved Fremsættelsen, at dette Enten-Eller gik Ministeren helt bort fra. Det skulde være et Baade-Og. Da det nu ikke har været muligt at faa gennemført et Enten-Eller, beundrer jeg det Mod, Ministeren her møder med ved at sige: Nej, vi nøjes ikke med et Enten-Eller, vi kræver et Baade-Og. Man kan ogsaa kræve for meget: at gaa for vidt er at forgaa, siger det gamle Ord. Jeg tror ikke, man kan faa gennemført begge Dele: en 4-aarig Uddannelse samtidig med, at man stiller saa stærke Krav til Optagelsesprøven, som man her har stillet, og som gaar ud paa, at Realskoleundervisningen, som i Virkeligheden ikke har Henblik paa Uddannelse af Lærere og Lærerinder, skal være Betingelsen for at komme ind paa Seminarierne. Jeg har derfor taget det Standpunkt i Skolekommissionen og tager det samme Standpunkt her, at Adgangen til Seminarierne skal være mere jævn og lige til. Vi vil ikke, jeg for mit Vedkommende vil ikke — og der er mange med mig, der ikke vil —, at man skal fravige den Udvikling, der paa dette Omraade har fundet Sted i en Række af Aar, men man skal beholde Rekruteringen til vore Seminarier fra omtrent de samme Folkelag, hvorfra den hidtil er kommet. Jeg tror ikke, det vil være heldigt at fravige dette, og vi kommer let ind paa noget andet, hvis vi stiller alt for stærke Krav til Betingelserne for at blive optaget paa Seminariet. Derfor vil jeg meget varmt anbefale det Udvalg, der faar med denne Sag at gøre, og det Folketing, der skal stemme senere om denne Sag — den er jo kommet saa sent til Verden i Forslagsform, at jeg ikke antager,

man venter, at den skal blive gennemført i Aar, det er muligt, at Ministeren ønsker det, men eet er, hvad man ønsker, og et andet er, hvad man kan naa; efter min Mening er Førstebehandlingen af Lovforslaget her i Folketinget og Behandlingen i det kommende Udvalg kun en Indledning til, hvad der senere skal ske —, at sørge for en Ordning, hvorefter dygtige Lærere ude omkring i Landet kan forberede unge Mennesker til Optagelse paa Seminarierne, uden at de behøver at gaa den uheldige Omvej gennem en Realskole for at kunne faa Adgang til Seminarierne.

Lovforslagets § 1 begynder meget fornuftigt med, at Formaalet for Seminarierne er at uddanne Lærere og Lærerinder til Folkeskolen. Det er ganske naturligt, det er Formaalet, men her opstaar et Spørgsmaal for mig, som jeg vil stille til den højt-ærede Minister. Det er dette: Hvad skal jeg lægge ind i, og hvad lægger Ministeren ind i Ordet: Folkeskolen? Det er muligt, vi har en forskellig Opfattelse af dette Begreb. Det ærede Medlem, der var Ordfører for Socialdemokraterne, Hr. Vilhelm Rasmussen, har en anden Opfattelse end den, jeg har. Det ved jeg fra tidligere Tid (*Vilhelm Rasmussen*: Ikke i Forhold til dette Spørgsmaal). Nej, men det vil jo komme alligevel, er jeg bange for; det ærede Medlem er ikke gaaet væk fra sin Opfattelse, det tror jeg ham ikke til. Det lader, som om der ikke er Tale om det her, det er rigtigt nok, men man kan i Stilhed smugle en Idé ind, det har jeg set saa tidt, og derfor er jeg forsigtig. Jeg har den Opfattelse, at Folkeskolen er den Skole, der skal undervise Børn i 7—14 Aars Alderen, det er den almindelige Folkeskole; Begrebet Folkeskole er for mig denne Skole, der er fælles for hele Befolkningen, og i hvilken den store Mængde af Befolkningen fremdeles sætter sine Børn, og som har givet mangfoldige Mennesker den eneste Undervisning, de nogen Sinde faar. Derfor er det mig om at gøre at dette Begreb: Folkeskolen, ikke forveksles med Eksamensskoler, med Specialskoler. Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har ikke nævnt det her, men det gør jo ikke noget, at vi nævner det, for vi er jo gode Venner nok til at kunne sige hinanden Sandheden op i Øjnene, men jeg ved, at efter det ærede Medlems Opfattelse skal Folkeskolen udvides til at omfatte ogsaa Realskolen og Gymnasiet og Ungdomsskolen og kort sagt alle Skoler lige op til Universitetet. Det vil jeg ikke. Dersom man lægger det Begreb ind i Ordet: Folkeskole, saa smugler man en Tankegang ind som er mig saa fjern,